ज्ञापयिषणीयम्, आजिज्ञापयिष्यम्, ईषदाजिज्ञापयिषः-दुराजिज्ञापयिषः-स्वाजिज्ञापयिषः, आजिज्ञापयिष्यमाणः, आजिज्ञापयिषः, आजिज्ञापयिषितुम्, आजिज्ञापयिषा, आजिज्ञापयिषणम्, जिज्ञापयिषित्वा, आजिज्ञापयिष्य, आजिज्ञापयिषम् २ जिज्ञापयिषित्वा २ ;

(627) " ज्या वयोहानो " (IX-क्रवादि:-1499. अक. अनि. पर.) प्वादिः, ल्वादिः, ग्रह्यादिश्च ।

¹ज्यायकः-यिका, ²ज्यापकः-पिका, ³जिज्यासकः-सिका, ⁴जेजीयकः-यिका; ज्याता-त्री, ज्ञापिता-त्री; ज्ञापिता-त्री, ज्ञापिता-त्री; ज्ञापियन्-त्ती, ज्यापयन्-त्ती, ज्ञिज्यासन्-त्ती; ज्यापयन्-त्ती-ती, ज्यापयिष्यन्-त्ती-ती, ज्ञिज्यासिष्यन्-तिती; —

— ज्यापयमानः, — जेजीयमानः; — ज्यापयिष्यमाणः, — जेजीयिष्यमाणः

 ^{&#}x27;आतो युक् चिण्कृतोः' (7-3-33) इति णिति कृति प्रस्यये परे युगागमः । एवं णे, घिन, णमुळि च ज्ञेयम् ।

^{2. &#}x27;अर्ति ही व्लीरीक्नूयीक्ष्माय्यातां पुग् गौ' (7-3-36) इति आदन्तलक्षणः पुगागमो बोध्यः । एवं ण्यन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।

^{3.} दित्वे, हलादिशेषे, अभ्यासघटकाकारस्य 'सन्यतः' (7-4-79) इतीत्वम् । एवं सम्बन्ते सर्वत्र ह्रेयम् ।

^{4.} यि, 'प्रहिज्यावयिन्यधिवष्टिविचित्रिश्चितिष्टिज्ञतीनां जिति च' (6-1-16) इति सम्प्रसार्णे, पूर्वरूपे, 'हलः' (6-4-2) इति दीघें द्वित्वे, अभ्यासस्य गुणे च रूपम् । एवं यङ्गे सर्वेत्र प्रक्रियोह्या ।

^{5.} कियादिभ्यः—' (3-1-81) इति श्रा विकरणप्रत्ययः। तस्य विद्वद्भावाद् अङ्गस्य सम्प्रसारणम् । पूर्वेरूपं दीर्घश्र । 'प्यादीनां हस्वः ' (7-3-80) इति हस्वः । 'श्राऽभ्यस्तयोरातः' (6-4-112) इत्यकारलोपः।

^{6.} किपि, सम्प्रसारणपूर्वेरूपदीचेंषु सत्यु रूपम्। द्विवचने 'एरनेकाच:—' (6-4-82)

^{7.} निष्ठायाम् , सम्प्रसारणादिषु सत्स, 'च्या विभ्यः' (8-2-44) इति निष्ठानत्वम्

A. 'इत्यं हरी गृणति हस्तिपकोऽपि कोषी कि । एक कि कि कि । कि । कि । कि कि कि । कि कि कि । कि कि कि कि कि कि कि कि